

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

26 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

judecători – Cobzac Elena, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Boico Victor,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către avocatul Rusu Serghei în numele inculpaților Vidrașco Moisei și Bratu Gheorghe, de către avocatul Grosu Eugen în numele inculpaților Bratu Gheorghe și Vidrașco Moisei, de către avocatul Panov Diana în numele inculpatului Vidrașco Moisei, de către inculpatul Bratu Gheorghe și de către inculpatul Vidrașco Moisei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 noiembrie 2019, în cauza penală privindu-i pe

Vidrașco Moisei Xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat în Xxxxx;

Bratu Gheorghe, născut la xxxxx, originar și
domiciliat în Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 15.07.2014 – 10.07.2015;
2. Instanța de apel: 06.08.2015 – 27.11.2019;
3. Instanța de recurs ordinar: 12.02.2020 – 26.05.2020.

Asupra recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 10 iulie 2015 s-a hotărât: *Vidrașco Moisei* învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art.206 alin.(3) lit. b¹) Cod penal, a fost achitat din motiv că fapta lui nu întrunește elementele constitutive ale componenței de infracțiune; s-a recunoscut Vidrașco Moisei vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.220 alin.(2) lit. c) Cod penal și i s-a aplicat pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform prevederilor art.90 Cod penal a fost suspendată condiționat executarea pedepsei stabilite pe termen de probă de 2 (doi) ani.

S-a recunoscut *Bratu Gheorghe* vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.220 alin.(2) lit.c) Cod penal și i s-a aplicat pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform prevederilor art.90 Cod penal a fost suspendată condiționat executarea pedepsei stabilite pe termen de probă de 2 (doi) ani.

2. Pentru a se pronunța instanța de fond a reținut că, de organul de urmărire penală se învinuiește inculpatul *Vidrașco Moisei*, precum, că aproximativ în perioada lunii februarie 2014, aflându-se în or. Cimișlia, acționând împreună și de comun acord cu alte persoane neidentificate de către organul de urmărire penală, în scopul exploatarei sexuale comerciale în prostituție a copilului, a recrutat-o pe minora *Xxxxx*, născută, la *Xxxxx*, profitând de starea de vulnerabilitate a acesteia, manifestată prin vârsta minoră și prin situația precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale, rezultată din lipsa surselor de existență și prin înșelăciune, sub pretextul angajării la un lucru bine plătit în calitate de consultant într-un market din Italia, de a se deplasa în Italia. În continuare, *Vidrașco Moisei*, acționând întru realizarea intențiilor sale infracționale, împreună și de comun acord cu alte persoane neidentificate de către organul de urmărire penală, profitând de poziția de vulnerabilitate a copilului *Xxxxx*, prin înșelăciune, sub pretextul angajării la un lucru bine plătit în calitate de consultant în Italia, a obținut consimțământul ultimei de a pleca la lucru peste hotarele țării. Astfel, *Vidrașco Moisei*, obținând consimțământul victimei de a pleca la lucru peste hotarele țării și acționând întru realizarea intențiilor infracționale de transportare a acesteia în țara de destinație, cunoscând cu certitudine despre vârsta minoră a *Xxxxx*-a comunicat, că pentru organizarea plecării este necesar de a obține de la părinții acesteia a unei procuri, prin care permit ieșirea *Xxxxx* peste hotare, fapt neacceptat de către ultimii.

Inculpații *Vidrașco Moisei* și *Bratu Gheorghe*, împreună și prin înțelegere prealabilă, la sfârșitul lunii august 2014, aflându-se în or. Cahul, unde se afla *Xxxxx*, trezindu-i interesul pentru practicarea prostituției prin convingeri că va fi bine plătită, a îndemnat-o pe aceasta de a se deplasa în Italia, pentru a practica prostituția. După aceasta, *Vidrașco Moisei* împreună cu cetățeanul României, *Bratu Gheorghe*, cu care acționau de comun acord, urmau să întreprindă în continuare acțiuni de înlesnire a practicării acestei activități de către ultima, prin perfectarea actelor necesare și organizarea deplasării în țara de destinație, însă acțiunile acestora de înlesnire a practicării prostituției nu au fost duse până la capăt din motivul că *Xxxxx* a refuzat de a pleca în Italia.

Inculpații *Vidrașco Moisei* și *Bratu Gheorghe*, împreună și prin înțelegere prealabilă, la sfârșitul lunii august 2014, cu care acționau de comun acord, urmărind scopul îndemnării practicării prostituției și înlesnirii practicării prostituției de către alte persoane, aflându-se în hotelul „Zarea” din mun. Chișinău

unde se afla Xxxxx trezindu-i interesul pentru practicarea prostituției prin convingeri că va fi bine plătită, a îndemnat-o pe aceasta de a se deplasa în Italia, pentru a practica prostituția. După aceasta, Vidrașco Moisei împreună cu cetățeanul României, Bratu Gheorghe cu care acționau de comun acord, urmau să întreprindă în continuare acțiuni de înlesnire a practicării acestei activități de către ultima, prin perfectarea actelor necesare și organizarea deplasării în țara de destinație, însă acțiunile acestora de înlesnire a practicării prostituției nu au fost duse pînă la capăt din motivul că Xxxxx s-a refuzat de a pleca în Italia

3. Neîntînd de acord cu soluția instanței de fond a declarat apel procurorul în Secția de combatere trafic ființe umane a Procuraturii Generale - Cazacov Elena, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea integrală a sentinței Judecătorei Centru mun. Chișinău din 10 iulie 2015, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri prin care a-l recunoaște vinovat pe Vidrașco Moisei în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.206 alin.(3) lit. b¹), 165 alin.(2) lit. d) și 220 alin.(2) lit.c) Cod penal și a-i stabili pedeapsă după cum urmează: în baza art. 206 alin.(3) lit. b¹) Cod penal, a-i stabili pedeapsă 15 ani și 2 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de organizarea plecării persoanelor peste hotare pe un termen de 4 ani; în baza art. 165 alin.(2) lit. d) Cod penal, a-i stabili pedeapsă 8 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de organizarea plecării persoanelor peste hotare pe un termen de 4 ani; în baza art. 220 alin.(2) lit. c) Cod penal, a-i stabili pedeapsă 5 ani închisoare, iar conform prevederilor art.84 Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor a-i stabili pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 15 ani și 6 luni, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții de conducere pe un termen de 5 ani. A-l recunoaște vinovat pe Bratu Gheorghe în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 165 alin.(2) lit. d) și art.220 alin.(2) lit. c) Cod penal și a-i stabili pedeapsă după cum urmează: în baza art. 165 alin.(2) lit. d) Cod penal, a-i stabili pedeapsă 8 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de organizarea plecării persoanelor peste hotare pe un termen de 4 ani; în baza art. 220 alin.(2) lit. c) Cod penal, a-i stabili pedeapsă 5 ani închisoare, iar conform prevederilor art.84 Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor a-i stabili pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani și 6 luni, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții de conducere pe un termen de 4 ani. Corpurile delictelor anexate la cauza penală a le lăsa la păstrare în continuare la prezenta cauză. A încasa de la inculpați în mod solidar, cheltuieli judiciare în mărime de 2325,87 lei, ce le constituie zilele procurorului lucrate - 2247,75 lei și consumabile - 78,12 lei.

În argumentarea apelului procurorul a expus următoarele: sentința instanței de fond este una ilegală și neîntemeiată, iar motivațiile aduse de instanță în favoarea achitării acțiunilor lui Vidrașco Moisei a infracțiunii trafic de copii și recalificării

acțiunilor inculpaților Vidrașco Moisei și Bratu Gheorghe, din trafic de ființe umane, infracțiune de proxenetism, ca neîntemeiate. În ședința de judecată acuzarea a administrat și prezentat instanței suficiente probe examinate minuțios și sub toate aspectele și dobândite în procesul urmăririi penale în mod legal, cu respectarea normelor procesuale, care demonstrează faptele comise de inculpați. În scopul argumentării sentinței, instanța de judecată a invocat, că nu sunt probe care să demonstreze că Vidrașco Moisei avea intenția exploatarea sexuală a minorei Sarov Svetlana și totodată, că nu este probat că Vidrașco Moisei și Bratu Gheorghe avea intenția traficării Xxxxx în perioada de după atingerea majoratului. Această invocare a instanței de judecată este nejustificată și absurdă, deoarece tot instanța a menționat în sentință, că s-a stabilit cu certitudine că inculpatul Vidrașco Moisei și Bratu Gheorghe au îndemnat-o pe Xxxxx să întrețină cu ei relații sexuale contra plată. Mai mult ca atât, prin aceeași sentință deși instanța de judecată indică, că nu a fost probat faptul recrutării și transportării Xxxxx în scop de exploatare sexuală comercială în Italia de către Vidrașco Moisei și Bratu Gheorghe, însă tot aceeași instanță constată faptul, că în acțiunile acestora sunt prezente elementele infracțiunii prevăzute de art. 220 Cod penal, fiind stabilită intenția acestora la îndemnarea practicării prostituției de către Xxxxx. În asemenea circumstanțe sentința are un caracter contradictoriu în ceea ce privește aprecierea probelor la comiterea de către inculpați a infracțiunilor prevăzute de art.206 și art.165 Cod penal și nu justifică achitarea inculpatului Vidrașco Moisei, precum și recalificarea acțiunilor lui Vidrașco Moisei și Bratu Gheorghe. Concluzia instanței de fond precum, că acțiunile inculpatului Vidrașco Moisei pe epizodul de trafic de copii în privința Xxxxx în perioada lunii februarie 2014, perioadă când aceasta era minoră, nu conțin elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de copii este eronată. Astfel, în cadrul cercetării judecătorești s-a stabilit cu certitudine, că inculpatul Vidrașco Moisei, cunoscând că Xxxxx este minoră, profitând de vârsta minoră a acesteia și de starea de vulnerabilitate a copilului, datorită situației precare din punct de vedere al supraviețuirii sociale (starea socială, materială și familială grea, și lipsa surselor financiare de întreținere), a recrutat-o în vederea transportării și adăpostirii în Italia pentru practicarea prostituției. Instanța a ignorat și faptul că minora Xxxxx era în poziție de vulnerabilitate și situația materială a acesteia era precară, deoarece conceptul de vulnerabilitate se referă la capacitatea de rezistență a unui organism în fața factorilor aversivi. Gradul de vulnerabilitate variază de la un individ la altul. Capacitatea de a rezista stresului este determinată în mare parte de resursele biologice care sunt determinate genetic dar și de suportul social de care beneficiază un individ precum și de nivelul de dezvoltare, bagajul de cunoștințe pe care îl posedă. Când este vorba despre copii, în virtutea faptului că aceștia sunt în proces activ de dezvoltare/formare a tuturor sistemelor (biologic, psihologic, social) gradul de vulnerabilitate este indiscutabil sporit. Conceptul de

copil prin definiție presupune persoană vulnerabilă. Astfel, în cazul dat recrutarea victimei Xxxxx, inculpații Vidrașco Moisei și Bratu Gheorghe au realizat-o prin alegerea și invitarea persoanei, selectând-o din mediul social vulnerabile, care avea o situație economică precară - situație care era cunoscută de către inculpatul Vidrașco Moisei încă din luna februarie 2014. Faptul dat se dovedește prin declarațiile părții vătămate Xxxxx. Inculpații au acționat cu intenție directă, cu scopul exploatării sexual comerciale a victimei în Italia, fără consimțământul acesteia. Totodată, în cazul dat victima a fost recrutată în scopul exploatării sexuale comerciale. Astfel, în cazul dat, a considerat că există toate elementele necesare pentru trafic de copii și trafic de ființe umane, menționate mai sus. Concomitent, există și toate elementele necesare incriminate inculpaților cu privire la acțiunile acestora comise față de Xxxxx. Astfel, instanța nu a apreciat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Probatoriul examinat în cadrul cercetării judecătorești și pe care instanța de judecată l-a interpretat greșit în favoarea achitării inculpatului Vidrașco Moisei pe capătul de acuzare în baza prevederilor art. 206 alin. (3) lit. b¹) Cod penal, nestabilind astfel în esență toate elementele traficului de copii și traficului de ființe umane indicate de partea acuzării, s-a remarcat, că acuzarea adusă privind existența în acțiunile inculpaților a semnelor componenței acestor infracțiuni se demonstrează prin probele administrate în cadrul examinării cauzei. Cît privește declarațiile inculpaților Vidrașco Moisei și Bratu Gheorghe date în cadrul cercetării judecătorești, acestea urmau a fi apreciate critic de către instanță și să nu fie puse la baza sentinței așa cum sunt date cu scopul de a evita răspunderea penală pentru acțiunile comise și mai mult ca atât declarațiile acestora se combat prin probele enumerate mai sus. Mai mult ca atât, inculpatul Vidrașco Moisei a depus declarații contradictorii cu cele de la urmărirea penală, fapt care denotă că încearcă să ducă instanța în eroare. Prin urmare, instanța incorect a dat apreciere probelor administrate în cadrul cercetării judecătorești și nu a ținut cont că aceste infracțiuni sunt de o rezonanță socială sporită, de gradul prejudiciabil a infracțiunilor care atentează asupra vieții sexuale a unui minor, la sănătatea, integritatea corporală, libertatea, cinstea și demnitatea persoanei relațiile sociale ocrotite de lege, pronunțînd o sentință ilegală deoarece în acțiunile inculpatului Vidrașco Moisei sunt prezente elementele infracțiunilor prevăzute de art.206 alin.(3) lit. b¹), art.165 alin.(2) lit. d) și 220 alin.(2) lit.c) Cod penal, iar în acțiunile inculpatului Bratu Gheorghe sunt prezente elementele infracțiunilor prevăzute de art.165 alin.(2) lit. d) și 220 alin.(2) lit. c) Cod penal. De către acuzatorul de stat în debaterile judiciare a fost solicitată și încasarea de la inculpați în contul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 2325,87 lei, instanța de judecată nici în partea descriptivă a sentinței nu s-a expus vis-a-vis de cerința menționată și nici în partea dispozitivă a

sentinței nu s-a expus pe faptul dat.

3.1. Nefiind de acord cu sentința, avocatul Grosu Eugen, în interesele inculpatului Bratu Gheorghe a depus apel, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea parțială a sentinței Judecătorei Centru mun. Chișinău din 10 iulie 2015, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Bratu Gheorghe să fie achitat pe art.220 alin.(2) Cod penal, din cauza că infracțiunea imputată nu a fost comisă de inculpat.

Motivele expuse în cererea de apel au fost rezumate la următoarele: instanța de judecată, greșit l-a recunoscut vinovat pe Bratu Gheorghe de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin.(2) lit. c) Cod penal, deoarece nici în cadrul urmăririi penale și nici în cadrul examinării prezentei cauze penale în instanța de judecată nu au fost aduse probe pertinente și concludente că Bratu Gheorghe a discutat cu vre-o una din fete pe tema plecării în Italia, pentru practicarea prostituției, bazându-se doar pe simplele declarații, a presupusei părți vătămate Xxxxx, care au fost infirmate de către inculpatul Vidrașco Moisei și martora Xxxxx, care au explicat că Bratu Gheorghe, nu a discutat cu niciuna din fete despre plecarea în Italia și cu atât mai mult pe tema practicării prostituției. Instanța de judecată, greșit a apreciat declarațiile martorului Xxxxx, făcute în cadrul urmăririi penale (f.d. 36-37) în calitate de martor, dînd declarații la cererea și insistența prietenei sale Xxxxx, precum că Bratu Gheorghe i-ar fi propus plecarea în Italia pentru practicarea prostituției, fapt care ar trebui să pară foarte straniu pentru instanța de judecată, referitor la limba în care acei doi ar trebui să comunice fiind dovedit și constatat faptul că martorul Xxxxx nu cunoaște limba de stat. Dînd declarații atât în cadrul urmăririi penale cît și în fața instanței de judecată în limba rusă, comunicînd că nu cunoaște alte limbi decît rusa și găgăuzeasca, dar Bratu Gheorghe, necunoscînd altă limbă, în afară de limba română și că declarațiile făcute la (f.d. 39) nu le susține din cauza că în primul rînd au fost întocmite în limba pe care nu o posedă și din cauza că a fost influențată de către ofițerul de urmărire penală, să susțină cele declarate anterior. La fel instanța de judecată dă apreciere greșită și declarațiilor presupusei părți vătămate Xxxxx, care fiind audiată peste două luni de zile de la momentul presupusei infracțiuni la data de 06.10.2014, cauza penală fiind pornită la data de 22.09.2014 nu la plîngerea părții vătămate sau mamei acesteia ci la autosesizarea ofițerului IGP Chișinău, Victor Zaiț, care a fost prelucrată și instruită în modul convenit ca să facă declarații în așa mod pentru a putea fi pornită cauza penală, declarînd doar la finele audierii despre faptul că fiind la Cahul deja, i s-a propus de a practica prostituția, în momentul în care a început cearta dintre dînsa și inculpatul Vidrașco Moisei, pînă atunci fiindu-i propus de către acesta, doar un serviciu bine plătit în Italia, în calitate de chelneriță sau operator la taxi, fapt care evident nu poate fi real pentru o persoană ce nu cunoaște la perfecție limba țării în care intenționează să se deplaseze la lucru. La fel, a considerat că instanța de

judecată a dat apreciere greșită declarațiilor presupusei părți vătămate Xxxxx și personalității acesteia, din cauza că din start, a mințit-o pe prietena sa Xxxxx, referitor la acel fapt cu care scop pleacă la Chișinău, spunând că pleacă să se distreze, dar singură avînd așa spusa intenție de a-și perfecta actele de uz extern. La fel a mințit-o și pe mama sa, cînd a plecat la Chișinău, necomunicându-i cu care scop se deplasează acolo și la fel și cînd s-a întors acasă din or. Cahul, spunînd că a plecat cu o persoană și acolo fiind așteptată încă de altele două fiind batjocorită, dar în realitate plecînd de bună voie și nesilită de nimeni cu toți trei din or. Chișinău. La fel ar trebui să pară dubioase declarațiile făcute de către Xxxxx în fața instanței de judecată referitor la faptul dacă în acea seară la Chișinău era în stare de ebrietate sau nu și dacă a vomitat în hotel, dînsa negînd aceste lucruri, declarații ce au fost contrabătute prin cele declarate de inculpați și martora Xxxxx, la fel ca și faptul dacă a întreținut careva relații intime cu cineva din băieți, dînsa negînd acest lucru, dar în ședința de judecată a confirmat inversul, Xxxxx și inculpații declarînd că în acea seară la hotelul „Zarea” Xxxxx s-a culcat în număr și a întreținut raport sexual cu Cătălin și la Cahul cu ceilalți doi presupusi inculpați, prin ce s-a dovedit că nu pot fi apreciate ca veridice și credibile declarațiile lui Xxxxx, care pe tot parcursul urmăririi penale și în cadrul examinării prezentei cauze penale, nu a făcut alt ceva decît a făcut declarații mincinoase, în baza cărora instanța de judecată a adoptat o sentință ilegală și neîntemeiată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 noiembrie 2019 a fost respins apelul avocatului Grosu Eugen, în interesele inculpatului Bratu Gheorghe.

A fost admis apelul procurorului în Secția de combatere trafic ființe umane a Procuraturii Generale, casată total sentința și a fost pronunțată o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

Vidrașco Moisei a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.206 alin.(3) lit.b¹) Cod penal și a fost condamnat, în baza acestei Legi, la o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 15 (cincisprezece) ani 2 (două) luni cu executare în penitenciar de tip închis cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de organizarea plecării persoanelor peste hotare pe un termen de 4 (patru) ani.

Vidrașco Moisei a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit.d) Cod penal și a fost condamnat, în baza acestei Legi, la o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 8 (opt) ani cu executare în penitenciar de tip închis cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de organizarea plecării persoanelor peste hotare pe un termen de 4 (patru) ani.

Vidrașco Moisei a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.220 alin.(2) lit.c) Cod penal și a fost condamnat, în baza acestei Legi, la o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani cu executare în

penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art.84 alin.(1) Cod penal, s-a stabilit lui Vidraşco Moisei pedeapsa definitivă pentru concurs de infracţiuni, prin cumul parţial, sub formă de închisoare pe un termen de 15 (cincisprezece) ani 6 (şase) luni cu executare în penitenciar de tip închis cu privarea de dreptul de a ocupa funcţii legate de organizarea plecării persoanelor peste hotare pe un termen de 5 (cinci) ani.

Bratu Gheorghe a fost recunoscut vinovat de comiterea infracţiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit.d) Cod penal şi a fost condamnat, în baza acestei Legi, la o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 8 (opt) ani cu executare în penitenciar de tip închis cu privarea de dreptul de a ocupa funcţii legate de organizarea plecării persoanelor peste hotare pe un termen de 4 (patru) ani.

Bratu Gheorghe a fost recunoscut vinovat de comiterea infracţiunii prevăzute de art.220 alin.(2) lit.c) Cod penal şi a fost condamnat, în baza acestei Legi, la o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art.84 alin.(1) Cod penal, s-a stabilit lui Bratu Gheorghe pedeapsa definitivă pentru concurs de infracţiuni, prin cumul parţial, sub formă de închisoare pe un termen de 8 (opt) ani 6 (şase) luni cu executare în penitenciar de tip închis cu privarea de dreptul de a ocupa funcţii legate de organizarea plecării persoanelor peste hotare pe un termen de 4 (patru) ani.

4.1. În motivarea soluţiei adoptate instanţa de apel a reţinut următoarele circumstanţe de fapt (fapta comisă): aproximativ în perioada lunii februarie 2014, Vidraşco Moisei, aflându-se în or. Cimişlia, acţionînd împreună şi de comun acord cu alte persoane neidentificate de către organul de urmărire penală, în scopul exploatarei sexuale comerciale în prostituţie a copilului, a recrutat-o pe minora Xxxxx Xxxxx, născută la Xxxxx, profitînd de starea de vulnerabilitate a acesteia, manifestată prin vîrsta minoră şi prin situaţia precară din punct de vedere al supravieţuirii sociale, rezultată din lipsa surselor de existenţă şi prin înşelăciune, sub pretextul angajării la un lucru bine plătit în calitate de consultant într-un market din Italia, de a se deplasa în Italia. În continuare, Vidraşco Moisei, acţionînd întru realizarea intenţiilor sale infracţionale, împreună şi de comun acord cu alte persoane neidentificate de către organul de urmărire penală, profitînd de poziţia de vulnerabilitate a copilului Xxxxx, prin înşelăciune, sub pretextul angajării la un lucru bine plătit în calitate de consultant în Italia, a obţinut consimţămîntul ultimei de a pleca la lucru peste hotarele ţării. Astfel, Vidraşco Moisei, obţinînd consimţămîntul victimei de a pleca la lucru peste hotarele ţării şi acţionînd întru realizarea intenţiilor infracţionale de transportare a acesteia în ţara de destinaţie, cunoscînd cu certitudine despre vîrsta minoră a Xxxxx i-a comunicat, că pentru organizarea plecării este necesar de a obţine de la părinţii acesteia a procurii prin care permit ieşirea Xxxxx peste hotare, fapt neacceptat de

către ultimii. Tot Vidrașco Moisei împreună cu cetățeanul României Bratu Gheorghe și altă persoană în privința căreia cauza este disjunctă, la sfârșitul lunii august 2014, cunoscând despre faptul că Xxxxx a atins majoratul, aflându-se în hotelul „Zarea” din mun. Chișinău și urmărind scopul recrutării, transportării și adăpostirii unei persoane în scopul exploatarei sexuale comerciale, acționând împreună și de comun acord cu alte persoane necunoscute organului de urmărire penală, profitând de starea de vulnerabilitate a victimei, manifestată prin situația precară din punct de vedere a supraviețuirii sociale, prin înșelăciune, sub pretextul angajării în calitate de consultant într-un market din Italia, a recrutat-o pe Xxxxx, de a se deplasa în Italia. Ulterior, Vidrașco Moisei, obținând acordul victimei Xxxxx de a pleca la muncă în calitate de consultant la market în Italia, urmărind realizarea scopului infracțional și acționând în vederea transportării victimei în țara de destinație pentru exploatare sexuală comercială, a întreprins acțiuni în vederea organizării transportării acesteia în țara de destinație, prin perfectarea din contul personal a pașaportului pentru plecare în străinătate. Astfel, Vidrașco Moisei împreună cu cetățeanul României Bratu Gheorghe și o altă persoană, acționând întru realizarea intențiilor sale infracționale, au organizat transportarea Xxxxx la domiciliul acesteia din or. Basarabeasca, de unde ultima la indicațiile lui Vidrașco Moisei a luat certificatul de naștere și buletinul de identitate pe numele său, necesare pentru perfectarea pașaportului. După aceasta, tot Vidrașco Moisei împreună cu cetățeanul României Bratu Gheorghe și altă persoană în privința căreia cauza este disjunctă, care acționau împreună și de comun acord cu alte persoane, întru realizarea intențiilor sale infracționale, au organizat transportarea Xxxxx în or. Cahul, unde urmau să-i perfecteze din contul personal pașaportul și au adăpostit-o pe ultima într-un imobil nestabilit din localitatea respectivă, timp de o zi. În continuare, Xxxxx, aflându-se în apartamentul în care a fost adăpostită de către Vidrașco Moisei împreună cu cetățeanul României Bratu Gheorghe și altă persoană în privința căreia cauza este disjunctă, auzind discuția telefonică a lui Vidrașco Moisei cu o persoană necunoscută, în cadrul căreia ultimul vorbea despre exploatarea sexuală în Italia a victimei, aceasta a refuzat de a pleca în Italia, fapt despre care i-a comunicat lui Vidrașco Moisei, motiv din care a fost amenințată cu răfuială de către ultimul, în cazul în care va divulga la organele de drept despre intențiile acestuia. Tot Vidrașco Moisei, la sfârșitul lunii august împreună cu cetățeanul României Bratu Gheorghe și altă persoană în privința căreia cauza este disjunctă, cu care acționau de comun acord, urmărind scopul îndemnării practicării prostituției și înlesnirii practicării prostituției de către alte persoane, aflându-se în hotelul „Zarea” din mun. Chișinău unde se afla Xxxxx trezindu-i interesul pentru practicarea prostituției prin convingeri că va fi bine plătită, a îndemnat-o pe aceasta de a se deplasa în Italia, pentru a practica prostituția. După aceasta, Vidrașco Moisei împreună cu cetățeanul României Bratu Gheorghe și altă

persoană în privința căreia cauza este disjunctă, cu care acționau de comun acord, obținând consimțământul Xxxxx de a practica prostituția, urmau să întreprindă în continuare acțiuni de înlesnire a practicării acestei activități de către ultima, prin perfectarea actelor necesare și organizarea deplasării în țara de destinație, însă acțiunile acestora de înlesnire a practicării prostituției nu au fost duse pînă la capăt din motivul că Xxxxx s-a refuzat de a pleca în Italia. Bratu Gheorghe la sfîrșitul lunii august 2014, fiind informat de către Vidrașco Moisei despre existența unei persoane de gen feminin care ar dori să plece în Italia pentru practicarea prostituției, acționînd împreună cu acesta și altă persoană în privința căreia cauza este disjunctă, aflîndu-se în hotelul „Xxxxx” din mun. Chișinău și urmărind scopul recrutării, transportării și adăpostirii unei persoane în scopul exploatării sexuale comerciale, acționînd împreună și de comun acord cu alte persoane necunoscute organului de urmărire penală, profitînd de starea de vulnerabilitate a victimei, manifestată prin situația precară din punct de vedere a supraviețuirii sociale, prin înșelăciune, sub pretextul angajării în calitate de consultant într-un market din Italia, a recrutat-o pe Xxxxx, de a se deplasa în Italia. Ulterior, cetățeanul României Bratu Gheorghe împreună cu Vidrașco Moisei și altă persoană în privința căreia cauza este disjunctă, obținînd acordul victimei Xxxxx de a pleca la muncă în calitate de consultant la market în Italia, urmărind realizarea scopului infracțional și acționînd în vederea transportării victimei în țara de destinație pentru exploatare sexuală comercială, a întreprins acțiuni în vederea organizării transportării acesteia în țara de destinație, prin perfectarea din contul personal a pașaportului pentru plecare în străinătate. Astfel, cetățeanul României Bratu Gheorghe împreună cu Vidrașco Moisei și altă persoană în privința căreia cauza este disjunctă, acționînd întru realizarea intențiilor sale infracționale, au organizat transportarea Xxxxxla domiciliul acesteia din or. Basarabeasca, de unde ultima la indicațiile lui Vidrașco Moisei a luat certificatul de naștere și buletinul de identitate pe numele său, necesare pentru perfectarea pașaportului. După aceasta, tot cetățeanul României Bratu Gheorghe împreună cu Vidrașco Moisei și altă persoană în privința căreia cauza este disjunctă, care acționau împreună și de comun acord cu alte persoane, întru realizarea intențiilor sale infracționale, au organizat transportarea Xxxxxîn or. Cahul, unde urmau să-i perfecteze din contul personal pașaportul și au adăpostit-o pe ultima într-un imobil nestabilit din localitatea respectivă, timp de o zi. În continuare, Xxxxx, aflîndu-se în apartamentul în care a fost adăpostită de către Vidrașco Moisei împreună cu cetățeanul României Bratu Gheorghe și altă persoană în privința căreia cauza este disjunctă, auzind discuția telefonică a lui Vidrașco Moisei cu o persoană necunoscută, în cadrul căreia ultimul vorbea despre exploatarea sexuală în Italia a victimei, aceasta a refuzat de a pleca în Italia, fapt despre care i-a comunicat lui Vidrașco Moisei, motiv din care a fost amenințată cu răfuială de către ultimul, în cazul în care va divulga la organele

de drept despre intențiile acestuia.

Tot, cetățeanul României Bratu Gheorghe, la sfârșitul lunii august 2014, împreună cu Vidrașco Moisei și altă persoană în privința căreia cauza este disjungată, cu care acționau de comun acord, urmărind scopul îndemnării practicării prostituției și înlesnirii practicării prostituției de către alte persoane, aflându-se în hotelul „Zarea” din mun. Chișinău unde se afla Xxxxxx trezindu-i interesul pentru practicarea prostituției prin convingeri că va fi bine plătită, a îndemnat-o pe aceasta de a se deplasa în Italia, pentru a practica prostituția. După aceasta, cetățeanul României Bratu Gheorghe împreună cu Vidrașco Moisei și altă persoană în privința căreia cauza este disjungată, cu care acționau de comun acord, obținând consimțământul Xxxxxx de a practica prostituția, urmau să întreprindă în continuare acțiuni de înlesnire a practicării acestei activități de către ultima, prin perfectarea actelor necesare și organizarea deplasării în țara de destinație, însă acțiunile acestora de înlesnire a practicării prostituției nu au fost duse pînă la capăt din motivul că Xxxxxx s-a refuzat de a pleca în Italia.

Instanța de apel, ținând cont de prevederile art.27, 99-101 ale Codului de procedură penală, cercetând sub toate aspectele probele administrate, verificându-le minuțios, le-a dat o apreciere proprie, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care în ansamblul lor confirmă vinovăția inculpatului Vidrașco Moisei, în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.206 alin.(3) lit. b¹) Cod penal, art. 165 alin.(2) lit. d) Cod penal și art.220 alin.(2) lit. c) Cod penal. La fel este confirmată și vinovăția inculpatului Bratu Gheorghe în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 165 alin.(2) lit. d) Cod penal și art.220 alin.(2) lit.c) Cod penal.

Instanța de apel a menționat că necățînd la faptul că inculpații nu își recunosc vina, vinovăția acestora este probată integral prin următoarele mijloace de probă prezentate de către procuror care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, cum ar fi:

- declarațiile părții vătămate Xxxxxx, (vol.I, f.d.30-31, Vol.II, f.d.121-130);
- ancheta socială din 18 septembrie 2014, întocmită de Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei Basarabeasca, din care rezultă că Xxxxxx face parte din categoria persoanelor vulnerabile (vol.I, f.d.16-18);
- procesul-verbal de confruntare din 10 decembrie 2014, efectuată între martorul Xxxxxxși învinuitul Vidrașco Moisei, în cadrul confruntării martorul și-a susținut declarațiile date anterior și anume a menționat că scopul lui Vidrașco Moisei pentru care au fost aduse la Chisinău era pentru ulterioara deplasare a lor în Italia pentru practicarea prostituției (vol.I, f.d.39);
- procesul-verbal de confruntare din 16 decembrie 2014, efectuată între partea vătămată Xxxxxx și învinuitul Vidrașco Moisei, în cadrul confruntării partea vătămată și-a susținut declarațiile date anterior (vol.I, f.d.40-42);

- informația parvenită de la hotelul „Xxxxx” din 16 septembrie 2014, din care rezultă că la 29.08.2014 de către Vidrașco Moisei a fost închiriată odaia nr.506, totodată, conform anexelor anexate s-a stabilit și faptul, că tot atunci a fost închiriată și odaia 505 de către Bratu Gheorghe (vol.I, f.d.44-46);

- procesul-verbal de examinare a obiectului din 13 septembrie 2014, din care rezultă că a fost examinat registrul de evidență a persoanelor aflate în hotelul „Xxxxx”, în rezultatul examinării s-a constatat, că la 29.08.2014, în odaia cu nr. 505 și 506 au fost cazați Bratu Gheorghe și încă un cetățean român (vol.I, f.d.47-49);

- procesul-verbal de examinare a obiectelor din 14 noiembrie 2014, conform căruia, a fost examinată informația parvenită de la hotelul „Xxxxx” (vol.I, f.d.50);

- ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 20 octombrie 2014, din care rezultă că de la martorul Sarova Maria a fost ridicată o porțiune din hîrtie cu înscris „Vidrașcu de la Rafaelo” și examinarea acesteia (vol.I, f.d.52-54);

- procesul-verbal de verificare a declarațiilor din 20 octombrie 2014, din care rezultă că partea vătămată Sarova Sveltana a indicat casa din or. Cahul unde a fost adăpostită de către Vidrașco M. și complicii acestuia (vol.I, f.d.57-60);

- procesul-verbal de verificare a declarațiilor din 13 noiembrie 2014, din care rezultă că partea vătămată Sarova Sveltana a indicat hotelul și odaia în care a fost adăpostită în hotelul Zarea (vol.I, f.d.61-66);

- procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 13 noiembrie 2014, din care rezultă că partea vătămată Xxxxx l-a recunoscut pe Bratu Gheorghe ca persoană pe nume Gicu care împreună cu Vidrașco M. și persoana pe nume Cătălin i-au propus să plece la muncă în Italia, iar ulterior au transportat-o într-un apartament din Cahul unde a aflat că urma în Italia să practice prostituția (vol.I, f.d.67-68);

- procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 13 noiembrie 2014, din care rezultă că partea vătămată Xxxxx l-a recunoscut pe Caramalau Amar ca persoană pe nume Cătălin care împreună cu Vidrașco M. și persoana pe nume Gicu i-au propus să plece la muncă în Italia, iar ulterior au transportat-o într-un apartament din Cahul unde a aflat că urma în Italia să practice prostituția (vol.I, f.d.69-70);

- procesul-verbal de verificare a declarațiilor din 10 decembrie 2014, din care rezultă că martorul Xxxxx a indicat hotelul și odaia în care a fost adăpostită în hotelul Zarea (vol.I, f.d.71-77);

- procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 10 decembrie 2014, din care rezultă că martorul Xxxxx l-a recunoscut pe Bratu Gheorghe ca persoană pe nume Gicu care împreună cu Vidrașco M. și persoana pe nume Cătălin i-au propus să plece la muncă în Italia să practice prostituția (vol.I, f.d.78-79);

- procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 10 decembrie

2014, din care rezultă că martorul Xxxxx l-a recunoscut pe Vidrașco M. care împreună cu pe nume Gicu și persoana pe nume Cătălin i-au propus să plece la muncă în Italia să practice prostituția (vol.I, f.d.80-81);

- procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 10 decembrie 2014, din care rezultă că martorul Xxxxx l-a recunoscut pe Caramalau Amar ca persoană pe nume Cătălin care împreună cu Vidrașco M. și persoana pe nume Gicu i-au propus să plece la muncă în Italia, iar ulterior au transportat-o într-un apartament din Cahul unde a aflat că urma în Italia să practice prostituția (vol.I, f.d.82-83);

- procesul-verbal de examinare prin intermediul căruia au fost examinate informațiile parvenite de la bănci și prin care s-a stabilit, că Vidrașco Moisei are un transfer din Italia la 20.08.2014 (vol.I, f.d.118, 92);

- procesul-verbal de examinare a convorbirii efectuate prin intermediul rețelei de socializare „Odnoklassniki” dintre Xxxxx și Vidrașco Moisei (vol.I, f.d.130-136).

Astfel, analizând probele prezentate în ședința instanței de apel și apreciindu-le, din punct de vedere al coroborării lor cu celelalte probe, analizate, instanța de apel a constatat că ele demonstrează cu certitudine vina inculpaților.

Instanța de apel a atestat că declarațiile inculpaților Vidrașco Moisei și Bratu Gheorghe privind nevinovăția lor în comiterea faptelor penale incriminate se combate prin totalitatea de probe pertinente, concludente, utile și veridice cercetate în ședința de judecată și anume prin declarațiile părți vătămate Xxxxx, declarațiile martorilor Xxxxx Sarova Maria și Manolov Maria, cât și probele scrise cercetate în ședința de judecată. Aceste probe coroborează între ele și demonstrează incontestabil vinovăția inculpaților și anume a lui Vidrașco Moisei, în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.206 alin.(3) lit. b¹) Cod penal, art. 165 alin.(2) lit. d) Cod penal și art.220 alin.(2) lit.c) Cod penal. La fel este confirmată și vinovăția inculpatului Bratu Gheorghe în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 165 alin.(2) lit. d) Cod penal și art.220 alin.(2) lit.c) Cod penal.

Nerecunoașterea vinei de către inculpați, instanța de apel a apreciat-o ca o metodă de apărare și un drept de a nu se auto-incrimina, garantat de art. 66 Cod de procedură penală și art. 6 CEDO, or, persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărită pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și acțiunile sale nu pot fi calificate ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale.

Astfel, la individualizarea și stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpaților, instanța de apel a ținut cont de prevederile art.7, 61, 75 Cod penal și anume de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acestora, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și de scopul

pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpaților.

Astfel, instanța de apel la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Vidrașco Moisei a ținut cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, care se atribuie la categoria infracțiunilor grave și deosebit de grave prin prisma prevederilor art. 16 Cod penal, de faptul că infracțiunile au fost săvârșite cu intenție, de personalitatea inculpatului, care anterior nu a fost judecat, are un copil minor la întreținere, iar la data comiterii infracțiunilor nu avea împlinită vârsta de 21 de ani, care va fi reținut ca circumstanță atenuantă, nu au fost reținute careva circumstanțe agravante.

Instanța de apel la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Bratu Gheorghe a ținut cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, care se atribuie la categoria infracțiunilor grave și deosebit de grave prin prisma prevederilor art. 16 Cod penal, de faptul că infracțiunile au fost săvârșite cu intenție, de personalitatea inculpatului, care anterior nu a fost judecat, are un copil minor la întreținere, careva circumstanțe atenuante sau agravante nu au fost stabilite.

La caz, instanța de apel, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpaților, urmărind în acest sens comportamentul lor în viața socială, precum și cel de înainte și după săvârșirea infracțiunilor incriminate, a considerat că în coraport cu faptele comise, urmările prejudiciabile ale faptelor și personalitatea inculpaților, a constatat că corijarea și reeducarea acestora este posibilă doar cu izolarea acestora de societate, or legea penală nu prevede o altă categorie de pedeapsă pentru infracțiunile comise, decât pedeapsa cu închisoare.

Instanța de apel a reținut că pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât de către condamnat, precum, și de alte persoane fără executarea reală a pedepsei. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrară scopului urmărit.

Instanța de apel a considerat că anume această pedeapsă este echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiunea comisă de către inculpat, iar pedeapsă stabilită inculpatului este aptă de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul în contextul gradului de pericol social al faptelor comise de inculpați, cât și personalității inculpaților.

Instanța de apel a reținut că, argumentele invocate în apel sunt neîntemeiate, deoarece cheltuielile judiciare au fost pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală fiind suportate cheltuieli în mărime de 2325,87 lei. Instanța de apel a menționat că fiecare participant al procesului urmează să motiveze și să probeze

solicitările invocate. La caz, s-a constatat că, la materialele cauzei este anexat un tabel prin care sunt introduse niște calcule. Anexa respectivă nu poate fi luată în considerație ca fiind cheltuieli suportate pentru instrumentarea cauzei penale. Pe lângă anexă, acuzatorul de stat urma să-și probeze aceste cheltuieli prin acte confirmative, iar cheltuielile de efectuare a expertizei nu sînt solicitate.

Instanța de judecată a constatat că dovada altor cheltuieli de judecată nu a fost prezentat și respectiv, nu au fost încasate cheltuielile judiciare.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către:

5.1. avocatul Rusu Serghei în numele inculpaților Vidrașco Moisei și Bratu Gheorghe, prin care indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 2), 6), 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei atacate, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare în privința inculpaților pe toate capetele de acuzare sau în caz de imposibilitate de adoptare a unei hotărâri de achitare, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței Judecătoria Centru mun. Chișinău din 10 iulie 2015, sau, după caz, de a dispune rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În motivarea cererii de recurs recurentul a indicat următoarele motive :

- instanța nu a fost compusă potrivit legii (art.427 alin.(1) pct.2 CPP);
- instanța de apel a omis să se expună pe faptul încălcării comise de instanța de fond a prevederilor alin.(3) al art.25 din Cod de procedură penală, potrivit cărora „competența instanței de judecată și limitele jurisdicției ei, modul de desfășurare a procesului penal nu pot fi schimbate în mod arbitrar pentru anumite categorii de cauze sau persoane, precum și pentru o anumită situație sau pentru o anumită perioadă de timp”;

- în speța dată se constată că presupusele infracțiuni au avut loc pe teritoriul raionului Basarabeasca și/sau Cahul, fapt ce denotă că, cauza urma să fie examinată de către Judecătoria Comrat sau Judecătoria Cahul și nicidecum de către Judecătoria mun. Centru, sediul Chișinău;

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței (art.427 alin.(1) pct.6 CPP);

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel;

- cererea de apel înaintată de avocatul Grosu Eugen în interesele lui Bratu Gheorghe prevede temeiurile pentru care inculpatul urma să fie achitat invocîndu-se expunerea asupra următoarelor fapte:

- aprecierea critică a declarațiilor părții vătămate Xxxxx, care a indus de mai multe ori organul de urmărire penală cît și instanța de judecată în eroare;

- aprecierea eronată a declarațiilor părții vătămate Xxxxx, care în genere în prezentul proces au fost date într-o altă limbă (în limba rusă), ultima recunoscând faptul că a fost impusă de către ofițerul de urmărire penală să facă declarațiile respective;

- personalității victimei care a întreținut relații sexuale cu unul dintre inculpați și care pretindea că e minoră însă lipsește o cauză penală sau o plîngere în raport cu această circumstanță;

- aflarea peste hotare a lui Vidrașco Moisei în perioada de referință indicată în rechizitoriu;

- astfel, referitor la temeiurile invocate mai sus, instanța de apel prin decizia din 27 noiembrie 2019 în cele 21 de file s-a rezumat la o singură filă pentru analiza lor și anume pct.50 din decizie;

- astfel, instanța de apel nu doar că nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel dar și asupra celor care s-a expus a făcut-o de o manieră superficială limitîndu-se la fraze generale, circumstanțe care nu doar că nu pot sta la baza adoptării unei hotărîri în genere dar mai cu seamă la adoptarea unei sentințe de condamnare prin prisma prevederilor Hotărîrii nr.5 din 19.06.2006 „Privind sentința judecătorească”;

- hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția (art.427 alin.(1) pct.6 CPP);

- potrivit rechizitoriului Vidrașco Moisei este învinuit în comiterea a trei infracțiuni: episodul I la art.206 alin.(3) lit.b¹) Cod penal; episodul II art.165 alin.(2) lit.d) Cod penal; episodul III art.220 alin.(2) lit.c) Cod penal;

- Bratu Gheorghe fiind învinuit în aceleași circumstanțe de comiterea a două episoade și anume: episodul I pe art.165 alin.(2) lit.d) Cod penal; Episodul II art.220 alin.(2) lit.c) Cod penal;

- motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar (art.427 alin.(1) pct.6 CPP);

- motivarea soluției deciziei din 27 noiembrie 2019 contravine în esență dispozitivului hotărîrii în contextul în care în motivare Colegiul Penal al Curții de apel Chișinău ajunge la concluzia că în privința lui Xxxxx s-au comis infracțiunile prevăzute de art. 165 alin.(2) lit.d) și 206 alin.(3) lit.b¹) Cod penal, iar în privința lui Xxxxx s-a comis infracțiunea prevăzută de art.220 alin.(2) lit.c) Cod penal, deși circumstanțele de fapt sunt aceleași și în privința lui Xxxxx și în privința lui Xxxxx, mai mult, este incert faptul cum instanța a ajuns la concluzia că doar Xxxxx urmează să aibă statut de martor în prezentul proces deși aceleași circumstanțe sunt prezente și în relațiile dintre Vidrașco Moisei și Bratu Gheorghe și în raport cu Xxxxx;

- în aceste circumstanțe nu doar că motivarea soluției contrazice dispozitivului dar modul în care este stabilită pedeapsa, neclaritatea și corelația dintre capetele de

acuzare aduse inculpaților, lipsa de apreciere a faptului că Vidrașco Moisei la începutul lunii și la sfârșitul lunii februarie a anului 2014 nu se afla pe teritoriul Republicii Moldova, respectiv era în imposibilitate de a săvârși infracțiunea de trafic de copii fapt confirmat prin ștampilele de intrare și ieșire din țară (copia pașaportului se anexează) episoadele pe care aceștia totuși au fost condamnați duc la crearea unei situații incerte de către Colegiul penal al Curții de Apel;

- instanța de apel nu a audiat în cadrul judecării cauzei în apel un șir de martori audiați în prima instanță iar pe unii în general i-a respins așa cum a respins și avocatul inculpatului Bratu Gheorghe, care a confirmat imposibilitatea prezentării în ședință, instanța de judecată însă admițând avocat din oficiu, instanța de judecată încălcând astfel prevederile art.414 alin.(6) din CPP, potrivit cărora instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal, fapt care constituie o încălcare a dreptului la un proces echitabil prin prisma art.6 par. 1 CEDO;

- nu au fost întrunite elementele infracțiunii (art.427 alin.(1) pct.8 CPP);

- instanța de apel a încălcat principiul imparțialității și contradictorialității prin respingerea probelor și declarațiilor martorilor apărării apreciindu-le ca fiind subiective și reținându-le pe cele ale acuzării.

5.2. avocatul Grosu Eugen în numele inculpaților Bratu Gheorghe și Vidrașco Moisei, prin care fără a indica vreun temei prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a solicitat casarea totală a deciziei atacate, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea cererii de recurs recurentul a indicat următoarele motive :

- la data de 27.07.2015 (bon de plată anexat în original Vol. III f.d. 30) prin intermediul agentului poștal a expediat în adresa Judecătorei Centru două cereri de apel, pe numele lui Bratu Gheorghe și Vidrașco Moisei, acest lucru fiind unul firesc și logic atîta timp cît nici unul din ei nu a fost de acord cu condamnarea pentru o infracțiune pe care nu au săvârșit-o (faptul existenței a două cereri de apel se dovedește prin cererile de apel și fotografiile pe care le anexez la cererea de recurs, de pe ecranul de lucru a calculatorului de la biroul avocatului, unde se poate vedea data la care aceste cereri au fost întocmite), dar nu cunosc din care cauză și a cui vină la materialele dosarului penal a fost anexată doar cererea de apel declarat în interesele doar a lui Bratu Gheorghe. Faptul existenței la dosar a unei singure cereri de apel l-am sesizat doar după ce am luat cunoștință cu dosarul la Curtea de Apel Chișinău la data de 02.01.2020, fapt prin care consideră că a fost lezat expres dreptul inculpatului Vidrașco Moisei la Liberul acces la justiție care este recunoscut legislativ și tălmăcit de către doctrinari ca un drept - principiu constituțional prin intermediul căruia se garantează exercitarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, privit atît ca o premisă esențială a existenței

statului de drept cât și ca un principiu care guvernează organizarea și funcționarea justiției. Prin accesul liber la justiție, numit și dreptul la acțiune, se garantează „un drept public, care conferă titularului puterea garantată juridic de a recurge la protecția statului în condiții care să oblige instanțele judecătorești competente să se pronunțe asupra pretenției sale”. Accesul liber la justiție este consacrat, ca drept cetățenesc fundamental, prin art. 10 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 6, pct. 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, precum și prin art. 20 din Constituția Republicii Moldova;

- recurentul atrage atenția Colegiului asupra faptului că instanța de apel, în mod ilegal a decis de a admite apelul tardiv declarant de către acuzatorul de stat Vol. III (f.d. 4) care a fost depus la data de 06.08.2015 (fiind depus peste termenul acordat de lege cu 12 zile, luna iulie an. 2015 avînd 31 zile), în textul apelului acuzatorului de stat fiind invocate drept temei de repunere în termen faptul că la ședința din data de 30.06.2015 s-a prezentat cu întârziere, dar a fost înștiințată că ședința din data respectivă este amînată pentru studierea suplimentară a dosarului și că data la care urmează a fi pronunțată sentința s-a stabilit data de 08.07.2015 (Vol. II f.d. 197-201). Recurentul consideră că cele invocate de către acuzatorul de stat ca fiind temei pentru repunerea în termen sunt niște motive aberative, or încălcarea termenului legal de contestare a fost generată de neinformarea despre existența actului judecătoresc pasibil contestării și nu de lipsa opțiunii procurorului de a exercita contestarea actului judecătoresc, nu pot fi acceptate, or, aceste motive nici nu au fost obiect de examinare în cadrul instanței de apel, Curtea de Apel ne expunîndu-și măcar poziția asupra repunerii în termen nici în partea descriptivă a deciziei și nici în dispozitivul acesteia, fapt care demonstrează că cauza a fost examinată cu rapiditate și fără a se intra în esența dosarului examinat, fiind expres încălcate prevederile art. 415 alin. (1) lit. a) Cod de procedură penală, care prevede respinge apelul, dacă: apelul a fost depus peste termen;

- cauza se afla pe rolul Curții de Apel Chișinău din data de 06.08.2015-27.11.2019 cu ședințe din data de 26.11.2015, 25.02.2016, 21.04.2016, 23.06.2016, 10.11.2016, 08.12.2016 (Vol. III) 05.04.2017, 10.05.2017, 28.06.2017, 13.09.2017, 01.11.2017, 25.01.2018, 22.03.2018, 12.07.2018, 27.09.2018, 27.03.2019, 19.06.2019, 20.09.2019, 10.10.2019, 16.10.2019, 27.11.2019 (Vol. IV) și că pînă la data de 16.10.2019 nu a apărut niciodată careva reproșuri sau nemulțumiri din partea acuzatorului de stat cu privire la faptul că cauza se află pe rolul instanței din anul 2015, dar aflînd în baza telefonogramei și a actelor anexate de către avocatul ales a inculpaților Grosu Eugeniu a imposibilității de participare în ședința Curții de Apel cu solicitarea amînării ședinței de judecată pentru o altă dată pe motivul aflării în stare de arest la domiciliu, măsură care a fost schimbată la data de 27.11.2019 (Vol. IV, f.d.231-235), acuzatorul de stat a căutat posibilitatea cît mai urgentă de a pune punct în acest dosar profitînd de faptul că

prezența în ședința din 16.10.2019 a avocaților din oficiu Bordei Mihai în interesele lui Bratu Gheorghe și Panov Diana în interesele lui Vidrașcu Moisei, la materialele dosarului lipsind careva solicitare din partea instanței de apel cu privire la acordarea asistenței juridice gratuite, garantate de stat pentru inculpații menționați supra, la fel ca și lipsa la materialele dosarului a mandatelor avocaților care să demonstreze calitatea lor procesuală și împuternicirile în această cauză. Astfel având în vedere încălcarea în mod intenționat de către Colegiul penal, a dreptului la apărare, drept iluzoriu, mimat prin asigurarea prezenței avocaților din oficiu, mai mult ca atât, după consultarea proceselor-verbale ale ședințelor de judecată, s-a depistat că aceștia au participat la cercetarea înscrisurilor cauzei penale, audierii presupusei părți vătămate și a unui martor și la dezbateri, nefiind pusă din partea nici unui din apărători măcar a unei întrebări părților audiate sau să invoce în susțineri verbale netemeinicia pretenției înaintate de către acuzare la repunerea în termen a apelului. Respectiv, rapiditatea cu care s-a examinat cauza penală afectează indubitabil echitatea procesului penal îndreptat împotriva inculpaților, astfel fiind lezate drepturile procesuale ale părții apărării și garanțiile subscrise în art. 6 CEDO. În cazul în care pe parcursul judecării cauzei în instanța de apel au fost încălcate prevederile art. 31 Cod de procedură penală, apare eroarea prevăzută la art. 427 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală și dreptul persoanei de a supune hotărârea adoptată cu recurs ordinar;

- conform proceselor-verbale ale ședințelor de judecată nominalizate, nu se găsește nici un refuz al acuzatorului în partea audierii în ședința de apel a martorilor acuzării Răspopa Roman, audiat în instanța de fond (Vol. II f.d.196), martorului Manolov Maria, (Vol. II f.d. 193) și a martorului Sarova Maria (Vol. I l.d.32), necătând la faptul că anume declarațiile acestor martori s-au statuat la baza condamnării de către instanța de fond în baza prevederilor art.220 Cod penal, declarații cercetate de către instanța de apel și reținute de către ultima în opinia acestuia ca probă întru demonstrarea vinovăției de comiterea infracțiunilor incriminate, încălcare gravă care duce mai mult la mimarea unui proces echitabil;

- în ședința de judecată din 27.11.2019 la darea citirii materialelor dosarului nu au fost date citirii declarațiile martorului Xxxxx, martorului Răspopa Roma, Manolov Maria și Sarova Maria;

- în ședința din 27.11.2019 instanța de apel nu a luat în vedere declarațiile părții vătămate Xxxxx (care în realitate are calitate de martor în dosarul respectiv), care a declarat că nici unul din inculpați nu i-a propus practicarea prostituției, dînsa fiind impusă să facă declarații false sub presiunea ofițerului Răspopa Roman, la fel ca și faptul că dînsa fiind audiată în ședința instanței de apel că în Vol.I, f.d.70-79, nu sunt semnăturile ultimei fără a fi date citirii declarațiilor pe care le-a făcut în cadrul urmăririi penale, pentru a se stabili adevărul;

- totodată, la interogarea părții vătămate Xxxxx în ședința din 27.11.2019 la fel nu a fost luat în calcul de nimeni că declarațiile acesteia vin în contradicție cu declarațiile făcute în cadrul urmăririi penale și a instanței de fond, și anume celui fapt că anterior a declarat că îl cunoaște pe Vidrașcu Moisei de mai mult timp din cauza că a trăit cu un verișor de-al său, dar în instanța de apel a declarat că persoana pe care o cunoaște de mai mult nu este Vidrașcu ci Bratu, la fel ca declarațiile făcute în cadrul urmăririi penale și a instanței de fond precum că a auzit cum Vidrașcu vorbea la telefon despre prostituție, dar în cadrul ședinței curții de apel a declarat că acela este nu Vidrașcu ci Bratu, divergențe care urmau a fi clarificate;

- în toate procesele verbale a ședințelor de judecată din data de 27.03.2019; 19.06.2019; 20.09.2019; 10.10.2019; 16.10.2019; 27.11.2019, martorului Xxxxx i s-a acordat statut de parte vătămată, fapt care repetat demonstrează că dosarul penal nu a fost studiat nici de către acuzatorul de stat și nici de către instanța de apel.

5.2.1. avocatul Grosu Eugen în numele inculpaților a depus la data de 10.02.2020 un recurs suplimentar prin care a solicitat să fie anexat la cererea de recurs din data de 24.01.2020 a unui argument suplimentar la punctul doi din cererea de recurs împotriva Deciziei Curții de Apel Chișinău din data de 27.11.2019 (pronunțată la 27.12.2019) cu referire la apelul declarat peste termen de către acuzatorul de stat (peste 12 zile de la pronunțarea Sentinței) și anume a celui fapt că Curtea de Apel Chișinău a ignorat prevederile Recomandării nr.37 a Colegiului Penal al Curții Supreme de Justiție cu privire la pronunțarea hotărârilor judecătorești în procesul penal și anume referitor la următoarele:

- pentru părțile care nu s-au prezentat la pronunțare, se consideră că au luat cunoștință de conținutul hotărârii motivate la data pronunțării;

- de la data pronunțării hotărârii începe a curge termenul de exercitare a căii de atac.

5.3. avocatul Panov Diana în numele inculpatului Vidrașcu Moisei, prin care indicând temeiurile prevăzute de art.427 alin. (1) pct. 8), 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei atacate, și menținerea sentinței primei instanțe, cu stabilirea inculpatului Vidrașcu Moisei a unei pedepse non-privativă de libertate.

În motivarea cererii de recurs recurenta a indicat următoarele motive :

- recurenta consideră ca instanța de apel a examinat cauza superficial neîntrînd în esența cauzei. Nu au fost studiate toate materialele, nu au fost audiați toți martorii;

- unul din motivele primordiale cu privire la contestarea acestei decizii ar fi faptul ca Vidrașcu Moisei nici nu a fost învinuit pe prevederile art.165 Cod penal,

iar instanța de fond din oficiu l-a recunoscut vinovat pe acest art., astfel depășindu-și atribuțiile;

- de asemenea sentința instanței de fond este una motivată bine, unde i s-a dat o analiză foarte detaliată la toate probele aduse de acuzare;

- careva probe noi în susținerea învinuirii acuzatorului de stat nu a adus.

5.4. inculpatul Vidrașco Moisei, prin care indicând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei atacate, cu menținerea sentinței primei instanțe, sau după caz de a dispune rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În motivarea cererii de recurs inculpatul a indicat următoarele motive :

- inculpatul susține recursurile invocate de către avocați și suplimentar menționează că:

- potrivit art.427 alin.(1) din Codul de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței (art.427 alin.(1) pct.6 CPP);

- sentința Judecătoriei Centru mun. Chișinău este din 10 iulie 2015, procurorul Elena Cazacova înregistrează Cererea de apel la 06.08.2015 (vol II.fila dosarului 4), depășind cu 12 zile termenul de declarare a apelului statuat la art.402 alin.(1) din CPP;

- Xxxxx a declarat prin Cererea din 27.09.2018 (Vol.II, fila dos.131) că nu are pretenție de ordin material sau moral față de inculpați, ceea ce corespunde declarațiilor date de martorul Xxxxx;

- martorul Xxxxx în genere în prezentul proces a dat declarații într-o altă limbă (în limba rusă), contrar prevederilor art.16 Cod de procedură penală, ultima recunoscând faptul că a fost impusă de către ofițerul de urmărire penală să facă declarațiile respective și confirmă poziția apărării în privința faptului că este un dosar la comandă fabricat de către CCTP al INI;

- faptul dat se relevă din modul de pornire a dosarului penal și anume: raportul privind înregistrarea materialului în Registrul nr.2 al CCTP a INI din 15.09.2014 (fila dos.12 Vol.I) întocmit de către ofițerul superior al PCE al Secției nr.3 al CCTP, l-t major de poliție Victor Zaiț, precum și din Procesul-verbal de constatare a infracțiunii din 22.09.2014 (Vol.I fila dos.11), precum și din Ordonanța de recunoaștere în calitate de parte vătămată din 06.10.2014 (fila dosarului 29, Vol. I) și din procesul-verbal de audiere a părții vătămate din 06.10.2014 (fila dos.30, Vol.I), din aceste documente reiese cert faptul că Xxxxx sau Xxxxx nu au depus niciodată plîngere penală, mai mult de atât pretențiile declarații ar fi fost scrise din cuvintele lor de către ofițerul de urmărire penală, în fapt ele doar au fost contrasemnate de către Xxxxx fapt recunoscut de către ultima, la fel cum reiese și

din Declarația din 15.09.2014 pe numele Șefului CCTP al INI al IGP, care însă este tapată ofițerul superior al PCE al Secției nr.3 al CCTP, l-t major de poliție Victor Zaiț (Vol.I, f.d.13);

- extrasul discuției din rețeaua de socializare Odnoklassniki dintre Vidrașco Moisei și Xxxxx denotă faptul că aceasta provoca discuții pe tema pretinsei plecări peste hotare și reflectă elementul de provocare și pregătire a părții vătămate de către ofițerii CCTP al INI pentru a-l provoca (vol.I, f.d.131-132);

- din discuțiile anexate însă este cert faptul ca fabula descrisă de către organul de urmărire penală nu este adevărată din moment ce însăși Vidrașco Moisei neștiind de faptul că este urmărit penal sau interceptat îi comunică pretinsei părți vătămate că aceasta nu urmează să plece undeva la muncă și că ce s-a petrecut între ei a fost doar o modalitate de „petrecere a timpului”, la care pretinsa victima și-a manifestat dorința să „mai petreacă timpul împreună”, aceste circumstanțe denotă poziția inculpaților privind lipsa elementelor componente de infracțiune incriminată;

- la materialele cauzei se regăsesc un șir de documente procesuale întocmite într-o limbă străină, contrar prevederilor art.16 din CPP;

- documentele procesuale au o importanță deosebită pentru judecarea cauzei mai ales în contextul în care Bratu Gheorghe nu este cetățean al Republicii Moldova și nu cunoaște limba rusă, în acest mod încălcându-se dreptul la un proces echitabil prin prisma prevederilor art.6 parag. 1 al CEDO;

- printre documentele date fiind: raport de aducere silită (Vol. IV, f.d. 222), proces-verbal de audiere a martorului Safarova Maria din 20.10.2014 (Vol. I, f.d. 32), ordonanță de ridicare din 20.10.2014, proces-verbal de ridicare, (Vol.1, f.d. 52, 53) ș.a. documente;

- la ședința din 27.11.2019 avocatul Grosu Eugen fiindu-i aplicată măsură preventivă arestul la domiciliu a solicitat amânarea judecării cauzei Vol. IV, f.d. 235, Curtea de Apel, însă nu le-a acordat posibilitatea să-și aleagă un alt avocat și a judecat cauza în lipsa acestora și în lipsa avocatului ales, încălcându-le astfel dreptul la apărare și dreptul la un proces echitabil.

5.5. inculpatul Bratu Gheorghe care depune 2 cereri cu conținut similar la data de 12.05.2020 și 22.05.2020, prin care indicând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct.6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei atacate, cu menținerea sentinței primei instanțe, sau după caz de a dispune rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În motivarea cererilor de recurs inculpatul a indicat motive identice ca și în cererea de recurs depusă de către inculpatul Vidrașco Moisei descrisă la pct. 5.4. al prezentei decizii.

6. Pe marginea recursurilor declarate procurorul a depus referință, prin care a solicitat inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate. Procurorul consideră că instanța de apel a examinat cauza penală de învinuire a lui Vidrașco Moisei și Bratu Gheorghe în strictă conformitate cu prevederile art.414 Cod de procedură penală, indicând în procesul verbal al ședinței de judecată probele cercetate. Acuzarea constată că instanța de apel în strictă conformitate cu prevederile art.100-101 Cod de procedură penală a dat apreciere întregului sistem de probe, corespunzător întemeiat a ajuns la concluzia condamnării lui Vidrașco Moisei și Bratu Gheorghe în baza infracțiunilor imputate.

7. Referitor la recursul ordinar declarat de avocatul Rusu Serghei în numele inculpaților Vidrașco Moisei și Bratu Gheorghe.

Reieșind din conținutul recursului declarat, se constată că recurentul contestă decizia instanței de apel sub prisma stabilirii eronate a vinovăției inculpaților, solicitând achitarea acestora pe toate capetele de acuzare, totodată instanța de recurs constată că avocatul Rusu Serghei nu a reprezentat interesele inculpaților Vidrașco Moisei și Bratu Gheorghe la judecarea cauzei la etapele anterioare.

În sensul dat, se punctează că în lumina jurisprudenței CtEDO, reglementarea dreptului la apărare este de natură să pună în evidență importanța unui proces echitabil, specific oricărei societăți democratice. Astfel, art.6 parag. 3 lit. c) CEDO, recunoaște dreptul fiecărui acuzat de a se apăra singur sau prin apărător, însă textul articolului vizat nu precizează condiții de exercitare a acestui drept, lăsând statelor contractante alegerea acelor mijloace ce permit efectivă lui realizare, astfel încât acestea să fie compatibile cu exigențele unui proces echitabil.

Legislația autohtonă a fost racordată cu referințele expuse mai sus, iar procedural, acestea și-au găsit sediul în prevederile art. 68-72, 351, 361 Cod de procedură penală.

Așadar, pornind de la prevederile art. 361 alin. (1) Cod de procedură penală, unde este stipulat că președintele ședinței de judecată anunță numele și prenumele apărătorului și constată dacă inculpatul acceptă asistența juridică a acestui apărător, renunță la el cu schimbarea lui sau singur își va exercita apărarea, instanțele de fond, judecând cauza cu participarea părților, înainte de a purcede la examinarea cauzei, în ședința de judecată verifică în temeiul prevederilor menționate dacă inculpatul este de acord ca un avocat concret să-i reprezinte interesele în instanța de judecată.

Concomitent cu acordul manifestat de către inculpat în ședința de judecată privind reprezentarea intereselor sale de către un apărător concret și admiterea acestuia de către instanța de judecată, devin aplicabile prevederile art. 68 alin. (1) pct. 14) Cod de procedură penală, potrivit cărora apărătorul este în drept să atace sentința sau orice altă hotărâre judecătorească finală în cauza respectivă.

Reieșind din materialele cauzei, rezultă că în instanța de apel interesele inculpatului Bratu Gheorghe au fost reprezentate de către apărătorul Grosu Eugen.

Prin urmare, ținând cont de prevederile art.68 alin.(1) pct.14) Cod de procedură penală, avocatul Grosu Eugen, care a fost admis de către instanța de apel să reprezinte interesele inculpatului Bratu Gheorghe la judecarea apelului, era în drept să conteste decizia instanței de apel cu recurs ordinar, ceea ce a și făcut.

Totodată, a declarat recurs ordinar în numele inculpaților și alt avocat, care nu a participat în instanța de apel, și anume Rusu Serghei în numele inculpaților Vidrașco Moisei și Bratu Gheorghe.

În atare împrejurări, se evidențiază că în situația în care inculpatul își alege un alt apărător pentru a-i fi reprezentate interesele în recurs, este necesar consimțământul acestuia, adică regula prescrisă instanțelor de fond în dispoziția art.361 alin. (1) Cod de procedură penală, în ceea ce vizează consimțământul inculpatului la reprezentarea în judecată de către un avocat concret rămâne valabilă și pentru instanța de recurs.

În acest context, este necesar de menționat că în corespundere cu prevederile art.432 alin.(1) și 433 alin.(1) Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul declarat fără citarea părților, prin urmare instanța de recurs este în imposibilitate de a constata, dacă inculpatul acceptă ca acesta să fie reprezentat de către apărătorul care a declarat recurs ordinar în numele inculpatului.

Tot la etapa examinării recursului, instanța de recurs verifică în primul rând termenul și împuternicirile recurentului, în cazul în care recursul este declarat de un alt apărător ales care nu a participat în apel.

Modalitatea de confirmare a împuternicirilor oferite de către inculpat apărătorului său, a fost tratată de către legiuitor în dispoziția art. 70 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, unde este stipulat că avocatul ales poate fi admis în procesul penal în calitate de apărător la invitația bănuitului, învinuitului, inculpatului, reprezentantului legal al acestuia precum și la solicitarea altor persoane cu consimțământul persoanelor interesele cărora urmează să le apere.

Așadar, instanța de recurs urmează să verifice împuternicirile recurentului, iar o atenție deosebită se va acorda cazului când recursul este declarat de către un alt avocat ales în interesele inculpatului, care nu a participat în instanța de apel.

În speța dată, instanța de recurs remarcă că judecarea apelului, care a avut ca finalitate pronunțarea unei noi hotărâri de condamnare a lui Vidrașco Moisei și Bratu Gheorghe a fost desfășurată în absența ultimilor.

În acest context, avocatul care declară recurs anexează mandatul care se completează în conformitate cu prevederile stipulate în Hotărârea Guvernului nr. 158 din 28.02.2013 cu privire la aprobarea formularului și modului de utilizare a mandatului avocatului și al avocatului stagiar, cu modificările ulterioare.

Astfel, în mandatul prezentat, în mod obligatoriu, pe recto se va indica că avocatul este împuternicit pe cauza penală concretă să declare în numele inculpatului recurs ordinar la Curtea Supremă de Justiție, iar pe verso se va indica numele, prenumele și semnătura inculpatului (pct. 6, subpct. 1) lit. a1), b) din Hotărârea Guvernului nr. 158 din 28.02.2013).

În cazurile când se constată că lipsește semnătura inculpatului de pe partea verso a mandatului, din cauze de imposibilitate de a o aplica (aflarea peste hotarele țării, internarea într-o instituție medicală, etc.) recurentul trebuie să anexe o cerere scrisă personal de către inculpat și semnată de acesta în care ultimul solicită admiterea apărătorului care declară recurs ordinar în interesele sale. Iar pentru a se evita orice confuziune asupra veridicității semnăturii aplicate pe cererea dată cu cea a titularului cererii (inculpatului) este necesară legalizarea semnăturii în conformitate cu legislația în vigoare.

Din materialele cauzei, instanța de recurs atestă că recurentul a anexat doar cererea de recurs și mandatele, care nu sunt completate în corespundere cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 158 din 28.02.2013 menționate mai sus, adică lipsește semnătura pe verso a inculpaților Vidrașco Moisei și Bratu Gheorghe (f.d. 22, 23, vol. V), nefiind totodată anexată o cerere întocmită de către inculpați prin care aceștia își dau consimțământul de a le fi reprezentate interesele în instanța de recurs de către avocatul Rusu Serghei, ceea ce echivalează cu lipsa împuternicirilor recurentului de a declara recurs ordinar în numele inculpaților. La fel, se constată că mandatele anexate la dosar sunt semnate de către Caramalau Lucian-Cornel, care nu are legătură cu speța dată, nefiind anexate la materialele cauzei ce împuterniciri are acesta.

Prin urmare, potrivit prevederilor art.429 alin.(1) Cod de procedură penală, recursul se depune de persoanele menționate în art.421 Cod de procedură penală.

Totodată, în corespundere cu prevederile art.401 Cod de procedură penală în coroborare cu art.421 Cod de procedură penală, recurs ordinar poate declara și avocatul, în numele inculpatului, însă numai atunci când sunt întrunite condițiile stipulate expres în dispoziția art.70 alin.(1) Cod de procedură penală.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit nu se va expune asupra argumentele expuse în recursul declarat de avocatul Rusu Serghei în numele inculpaților Vidrașco Moisei și Bratu Gheorghe, din motiv că recursul este declarat de o persoană neîmputernicită.

Astfel, ținând cont de cele consemnate mai sus, instanța de recurs ordinar conchide că avocatul Rusu Serghei nu poate fi recunoscut ca titular al dreptului la recurs ordinar în prezenta cauză penală, și din aceste considerente Colegiul penal lărgit decide de a respinge ca inadmisibil recursul de pe rol, deoarece nu corespunde cerințelor de formă.

7.1. Referitor la recursurile ordinare declarate de către inculpatul Bratu Gheorghe, de către inculpatul Vidrașco Moisei și recursul suplimentar declarat de către avocatul Grosu Eugen în numele inculpaților Vidrașco Moisei și Bratu Gheorghe.

Judecând argumentele recursurilor în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit consideră că acestea urmează a fi respinse ca inadmisibile, din următoarele motive:

Conform prevederilor art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să-l respingă ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Reieșind din prevederile art.422 Cod de procedură penală, termenul de declarare a recursului ordinar este de 30 zile de la data pronunțării deciziei.

Din actele dosarului, rezultă că dispozitivul deciziei a fost emis și pronunțat la 27.11.2019 în prezența procurorului, avocatului Panov Diana în numele inculpatului Vidrașco Moisei și avocatului Bordei Mihai în numele inculpatului Bratu Gheorghe (f.d.241-245, vol.IV), din care rezultă că aceștia au fost înștiințați despre termenul de atac al deciziei instanței de apel, comunicându-li-se totodată despre ziua pronunțării deciziei motivate, la data respectivă fiind prezent avocatul Grosu Eugen în numele inculpaților (f.d. 245, vol.IV)

Prin urmare, Colegiul atestă că inculpații Bratu Gheorghe și Vidrașco Moisei, au declarat recursuri ordinare și avocatul Grosu Eugen în numele inculpaților a declarat recurs ordinar suplimentar împotriva hotărârii instanței de apel la data de 12 mai 2020 și respectiv 10 februarie 2020, fapt confirmat prin mențiunea despre dată de pe amprenta ștampilei de intrare a Secției documentare procesuală a cauzelor penale a Curții Supreme de Justiție (f.d.85, 95, 102, vol.IV).

În prezenta speță, Colegiul penal lărgit constată că, termenul de 30 de zile nu a fost respectat de recurenți, aceștia au depus recursuri ordinare după expirarea termenului de 30 zile pentru depunerea recursului ordinar.

Prevederile alin. (2) și (3) art. 230 Cod de procedură penală stipulează că, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

În conformitate cu prevederile art. 231 alin. (3) Cod de procedură penală, la calcularea termenelor pe ore sau pe zile nu se ia în calcul ora sau ziua de la care începe să curgă termenul, nici ora sau ziua în care acesta se împlinește.

Termenul de recurs este absolut și are caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar recursul declarat după expirarea termenului se va respinge ca tardiv, deoarece legea procesual-penală ce reglementează procedura examinării recursului ordinar, nu prevede posibilitatea de repunere în termen a recursului.

Mai mult, Colegiul penal lărgit notează că, o astfel de soluție este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul articolului 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, având în vedere că prelungirea nejustificată a termenului pentru exercitarea apelului/recursului ar împiedica rămânerea irevocabilă, ca urmare a expirării termenului de atac, a hotărârii judecătorești emise în instanța de fond și ar leza, în acest mod, principiul securității raporturilor juridice.

Argumentele inculpaților precum că *„decizia instanței de apel pronunțată public la 27 decembrie 2019 este una ilegală nu a fost recepționată sub recipisă de către Vidrașco Moisei și Bratu Gheorghe și nu a fost adusă la cunoștința acestora decât după depunerea recursurilor de către avocați în timpul stării de urgență, motiv pentru care, conform prevederilor Recomandării nr.37 a CSJ privind pronunțarea hotărârilor în procesul penal înaintează cererile de recurs care sunt depusă în termen”*, Colegiul penal lărgit le consideră neîntemeiate și declarative, or, apărătorii acestora au depus cereri de recurs în termen înainte de a fi declarată starea de urgență și anume la data de 27.01.2020 (f.d.24, vol.V), 28.01.2020 (f.d. 77-78, vol.V) și 29.01.2020 (f.d.70, vol.V). Cu atât mai mult, că inculpații depun cereri de recurs prin intermediul poștei electronice a instanței de recurs - colegiul.penal@csj.md, fapt ce nu i-a împiedicat să depună în termen recursurile prin intermediul aceleiași poște electronice.

Având ca reper cele menționate, Colegiul penal lărgit, conchide că termenul de 30 zile pentru depunerea recursurilor ordinare de către inculpatul Bratu Gheorghe, inculpatul Vidrașco Moisei și avocatul Grosu Eugen în numele inculpaților Vidrașco Moisei și Bratu Gheorghe depus la data de 06 februarie 2020 (conform ștampilei de pe plic), a fost depășit, impunându-se în consecință respingerea ca inadmisibile a recursurilor, or acestea sunt declarate peste termen.

7.2. Referitor la recursurile ordinare declarate de avocatul Grosu Eugen în numele inculpaților Bratu Gheorghe și Vidrașco Moisei și de către avocatul Panov Diana în numele inculpatului Vidrașco Moisei.

Judecând recursurile ordinare declarate și verificând argumentele invocate în raport cu circumstanțele cauzei, Colegiul penal lărgit consideră că acestea urmează a fi admise, din următoarele considerente.

În conformitate cu art.435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

După cum rezultă din materialele cauzei penale se constată că, instanța de apel a examinat apelul avocatului Grosu Eugen în numele inculpatului Bratu Gheorghe în lipsa acestuia, care nu a fost prezent în ședința instanței de apel. La fel, nici inculpatul Vidrașco Moisei nu a fost prezent în ședința instanței de apel. Instanța de apel la pct. 10 din decizie a menționat că *„în ședință inculpații Vidrașco Moisei și Bratu Gheorghe, deși au fost legal citați, nu s-au prezentat și nici nu au anunțat despre motivele absenței lor..., instanța de apel a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa inculpaților deoarece ultimii se ascund, se eschivează de a se prezenta în instanță, ... Vidrașco Moisei și Bratu Gheorghe au renunțat în mod expres la exercitarea dreptului său de a apărea în fața instanței, prin neprezentarea în ședințele instanța de apel”*, concluzie contrară prevederilor art. 321 Cod de procedură penală.

Astfel, Colegiul penal lărgit verificând argumentele recurențelor și cursul procesului de judecată în instanța de apel, consideră că în cazul dat este incident temeiul de drept pentru recurs prevăzut de art.427 alin. (1) pct.4) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazurile când judecata a avut loc fără participarea.....***inculpatului, când participarea lui era obligatorie potrivit legii.***

Examinând argumentele recursurilor prin prisma temeiului de casare stabilit, Colegiul penal lărgit constată că acesta și-a găsit confirmare în speța dedusă judecării, iar hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, din considerentele ce urmează.

Conform art.412 alin.(3) Cod de procedură penală, judecarea apelului se face cu citarea părților și înmânarea copiilor de pe apel.

Conform art.413 alin.(1) Cod de procedură penală, la judecarea apelului se aplică regulile generale pentru judecarea cauzelor în primă instanță.

În corespundere cu art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată.

Potrivit prevederilor art.414 alin.(1), (5) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În conformitate cu art.417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal lărgit constată că aceste prevederi legale deși sunt obligatorii, au fost ignorate la judecarea cauzei de către instanța de apel.

La acest capitol, instanța de recurs ordinar ține să menționeze, că asigurarea dreptului la apărare este una din garanțiile desfășurării procesului de judecare a cauzei cu respectarea principiului contradictorialității, întrucât participarea inculpatului în procesul penal asigură protejarea drepturilor și libertăților prevăzute de lege și contribuie la cercetarea obiectivă, sub toate aspectele și multilaterală a cauzei, ultimul având acces deplin la procesul de înfăptuire a actului de justiție în privința sa.

Potrivit art.321 alin.(1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță și în instanța de apel are loc cu participarea inculpatului, cu excepția cazurilor prevăzute de prezentul articol la alin. (2), precum sunt: pct.2) când inculpatul, fiind în stare de arest, refuză să fie adus în instanță pentru judecarea cauzei și refuzul lui este confirmat și de apărătorul lui sau de administrația locului de detenție a acestuia.

Colegiul penal lărgit, conchide că eroarea instanței de apel constă în faptul că, neavând un temei legal din cele prevăzute de art. 321 alin. (2) pct.2) Cod de procedură penală, a purces la judecarea fondului cauzei în lipsa inculpatului Bratu Gheorghe, participarea căruia era obligatorie reieșind atât din categoria infracțiunilor incriminate, cât și din prevederile art. 66 alin. (2) pct. 23) Cod de procedură penală, potrivit cărora inculpatul are dreptul să participe la judecarea cauzei în privința sa, iar acest drept creează obligația instanței a asigura prezența acestuia la judecarea cauzei, cu atât mai mult că inculpatul Bratu Gheorghe se află în România, care a fost citat legal prin comisie rogatorie doar o dată pe 14.05.2018 (f.d. 119, vol. IV), apoi la 24.04.2019 este răspuns la comisia rogatorie din România că cererea de asistență juridică nu poate fi executată, deoarece Bratu Gheorghe nu a fost găsit la adresa indicată (f.d. 181, vol. IV). Prin urmare instanța de apel nu era în drept să examineze cauza în lipsa inculpatului Bratu Gheorghe, încălcând astfel, dreptul inculpatului la apărare prevăzut de art.6 CEDO, iar instanța de apel prin dispunerea judecării în lipsa inculpatului a admis o eroare gravă de drept ce nu poate fi reparată de instanța de recurs ordinar, impunându-se astfel casarea deciziei și remiterea cauzei la rejudecare.

Instanța de recurs accentuează, că acest aspect privind participarea inculpatului la judecarea propriei cauze penale, urma a fi verificat de către instanță cu deosebită atenție, inclusiv prin prisma art. 6 din Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care garantează dreptul persoanei acuzate de a participa în mod efectiv la procesul său penal. Acesta include, inter alia, nu doar dreptul de a fi prezent, ci și dreptul de a asculta și de a urmări procesul. Acest drept face parte din esența conceptului procedurii contradictorii și poate fi dedus din garanțiile prevăzute de articolul 6 § 3 -„să se aperi el însuși”, „să întrebe sau să solicite audierea martorilor” și „să fie asistat în

mod gratuit de un interpret, dacă nu înțelege sau nu vorbește limba folosită la audiere”.

Drept urmare, se atestă că instanța de apel în mod pripit a dispus examinarea cauzei în lipsa inculpatului, or, instanța nu a pus în executare toate mijloacele posibile pentru asigurarea prezenței inculpatului Bratu Gheorghe la judecarea cauzei, lipsind careva temeiuri legale în acest sens.

7.3. Totodată, se reține, că instanța de apel la pct.5 din decizie descrie apelul procurorului Cazacov Elena, fără a se expune la termenul de declarare acestuia și asupra solicitării procurorului de repunere în termen. La fel, la pct. 7 din decizie, instanța de apel descrie apelul avocatului Grosu Eugen în numele inculpatului Bratu Gheorghe, fără a se expune asupra termenului de declarare a apelului, fără a stabili dacă acesta este peste termen sau nu, or sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău a fost pronunțată la 10 iulie 2015 (f.d.203-220, vol.II), iar apelul avocatului Grosu Eugen a fost declarat la 30 iulie 2015 (f.d.224-225, vol. II). Prin urmare, Colegiul penal lărgit constată că acestea constituie erori de drept prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

În atare circumstanțe, Colegiul penal lărgit va admite recursurile cu dispunerea rejudecării cauzei în aceiași instanță de apel în alt complet, fără a se expune asupra celorlalte argumente din recursuri, or, decizia instanței de apel este casată pe motivul încălcării procedurii stabilite de examinare a apelului, fiind aplicabil pct.4) și 6) din art.427 alin.(1) Cod de procedură penală.

Generalizând cele expuse mai sus, Colegiul penal lărgit menționează că la rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă obligatoriu de prevederile art.436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia, să execute indicațiile instanței de recurs, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate de apelanți în cererile de apel, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată și ținând cont de motivele casării deciziei atacate, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art.417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu prevederile art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 1), pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de către avocatul Rusu Serghei în numele inculpaților Vidrașco Moisei și Bratu Gheorghe, de către inculpatul Bratu Gheorghe, de către inculpatul Vidrașco Moisei și recursul suplimentar declarat de către avocatul Grosu Eugen în numele inculpaților Vidrașco Moisei și Bratu Gheorghe.

Admite recursurile ordinare declarate de avocatul Grosu Eugen în numele inculpaților Bratu Gheorghe și Vidrașco Moisei și de către avocatul Panov Diana în

numele inculpatului Vidrașco Moisei, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 noiembrie 2019, în cauza penală privindu-i pe **Vidrașco Moisei Xxxxx și Bratu Gheorghe**, și dispune rejudecarea cauzei, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac în partea dispunerii rejudecării cauzei, în rest, este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **09 iulie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Boico Victor